

Sin vogn gør han af skyer blå

Musik: Henrik Rung (1807-1871)

Tekst: DDS02 263,1-4

S
1. Sin vogn gør han af sky - er blå, i åg han stor-me spæn - der; den

A
1. Sin vogn gør han af sky - er blå, i åg han stor-me spæn - der; den

gan-ske jord med klip - per grå som vokser i hans hæn - der. Hans sværd er hvast, hans

gan-ske jord med klip - per grå som vokser i hans hæn - der. Hans sværd er hvast, hans

spir er godt, hans folk er vi, den drot - ters drot; hans navn er Je - sus Kri - stus.

spir er godt, hans folk er vi, den drot - ters drot; hans navn er Je - sus Kri - stus.

2. Guld kronen bærer han i løn □
og sværdet helst i skede, □
og, som den bedste Faders Søn, □
hans lyst det er at bede; □
for alle sjæle beder han □
og beder dem med bud om land □
ej at forsmå hans krone.

3. Hans bøn er stærk, hans bud er godt: □
med Gud os at udsone; □
men dog, fordi han her med spot □
kun bar en tornekrone, □
er verdens dårer til foragt □
hans julebud, hans kongemagt, □
hans fred og glans og glæde.

4. Men når tilbage åbenlyst, □
som han opfór, han kommer, □
og når basunens drøn gør tyst □
for ham, al verdens dommer, □
da vel enhver, han kendes ved, □
i Guds, sin Faders, herlighed! □
Dem vis er livets krone!